

Oponentní posudek k diplomové práci

Revitalizace území Na Františku – okolí Anežského kláštera

autora Bc. Jakuba Honzáka

o.č. A12000054

Studijní program: N3501 Architektura a urbanismus

Vážení kolegové...

byl jsem požádán o vypracování oponentního posudku na diplomní projekt Bc. Jakuba Honzáka na téma Revitalizace území Na Františku.

Prezentovaná práce se mi jeví obsahově úplná, bez věcných chyb, profesionálně zpracovaná a kultivovaně podaná.

Snahou je definovat problémy jedné z nejstarších lokalit Prahy, rozpoznat její identitu a hledat způsob, jakým by měla reflektovat změny, které zásadně proměnily její kontext.

Návrh vychází z poměrně obsažného studia vývoje místa a kontextu, historických pramenů, stavebně historického průzkumu i průzkumu vlastního. Z obeznámení se s aktuálním děním a záměry v lokalitě a okolí.

Autor identifikuje autonomní části, ze kterých srostlice objektů a forem sestává. Vůči dříve asanovaným stavbám necítí žádný sentiment, nevyvolává duchy zaslých časů. Na situaci se dívá střízlivě, současným pohledem.

Přístup k hledání funkčního využití je zcela pod vlivem současných trendy hesel; veřejný prostor, zeleň ve městě, komunitní život, kulturní instituce. Ale musím říct, že v daném místě je mi jejich uplatnění sympatické. Vlastně mi tady být tendenční přijde vhodné.

Jako stěžejní problém autor správně definuje rozpor mezi měřítkem, resp. rostlou (ne)kompozicí duchovně a kulturně významnější památky s dominancí majestátních, kompaktních, symetricky komponovaných budov ministerstva a nemocnice na Františku. Staveb vzniklých po asanaci a vyzdvižení nábřeží.

Autor se snaží o nápravu tvůrčí metodou, jejímiž klíčovými slovy jsou; očistit, odstranit bariéry, zviditelnit, zpřístupnit, doplnit, oživit a ozelenit.

A v duchu svého přesvědčení bourá zdi, odhaluje a nabízí k návštěvě nová místa, zpřehledňuje a čistí (ponuré tajemné kouzlo zapomenutých koutů Stínadel a Řásnovky má zůstat zvěčněno už jen v díle Jaroslava Foglara). Dotvarovává terén, aby nabídl horizonty, ze kterých je možné nově vnímat staré dominanty. Dostavuje poměrně střídme.

Nově navržené hmoty jsou zprostředkovateli změn výškových úrovní. Buď je nová budova v hrátkách s výškovými úrovněmi ukrytá, a nebo slouží jako průchod mezi měřítkově různými atmosférami. Buď se autor snaží novou budovou smířit různá měřítka okolních staveb a dodefinovat uliční profily, a nebo budova ustupuje pod horizont aby podpořila vyznění měřítka starších dominant. Oba aplikované přístupy se zdají být zvládnuté a ve svém místě funkční.

U objektu komunitního centra se přitom nejedná o potvrzení oportunistického názoru, že nejvyšší cností moderní architektury v historickém kontextu je nebýt viděna. Je to spíše výsledek rafinované

strategie, že důležitý je také moment, kdy novou architekturu ukázat a kdy nechat dominovat minulost.

U objektu galerie je hmota prokazatelně pojítkem vazeb okolních říms, střech, uličních čar. Co ale není prokázáno; jak by abstraktní fasáda galerijního objektu komunikovala s měřítky okenních rastrů okolních fasád? Nejednalo by se o přenesení měřítkového napětí z hmoty do fasády?

Dá se říct, že stejně úspěšná je práce s terénem a zelení. Nově definované veřejné prostory dávají smysl, jsou pojednané materiály a barevností. Stejně funkční je použití archetypu sadu/štěpnice včetně dotaženého výběru taxonů, včetně jejich proměnlivosti v sezónách.

Atmosféru jednotlivých nově vzniklých prostorů se podařilo zdokumentovat na vizualizacích.

Co bych ocenil je zdokumentování proměny obrazu resp. figury celku v obraze nábreží. Je to dobře načaté a rozpracované téma, ale zákres do fotografie z protějšího nábreží, by byl nejpřesvědčivějším důkazem, jak se podařilo naplnit cíl zadání; „zviditelnit a podpořit tvář Anežského kláštera“ v silné urbánní konkurenci.

Každopádně jsem přesvědčený, že autor prokázal schopnost profesionálně řešit urbánní, architektonické, zahradní problémy na velmi dobré úrovni, včetně přesahu do sociální dimenze. Práci doporučuji k obhajobě.

Ani při studiu diplomní práce, ani při osobní prezentaci autorem jsem si nakonec nebyl stoprocentně jistý, jestli je návrh výsledkem upřímné, uvědomělé pokory? Jestli odráží jemnou neinvazivní povahu autora, a nebo jestli se v něm spíše neodráží nedostatek odvahy k výraznějšímu tvůrčímu činu? Tato nejistota je hlavním důvodem proč navrhuji výsledné hodnocení diplomního projektu Jakuba Honzáka známkou velmi dobrý, tedy 2.

V Praze 3.2.2015

Ing.arch. Jaroslav Wertig

